

ŽIVOTOPIS PAMĚTNICE EMÍLIE KREUZEROVÉ

Paní Emília Kreuzerová (za svobodna Figurová) se narodila dne 1. 4. 1947 v obci Dvorníky v Trnavském kraji na západním Slovensku. Zde prožila idylické dětství v rodině, která čítala šest členů. Paní Kreuzerová měla dvě starší sestry, jednu mladší sestru, která ale v dětství zemřela a mladšího bratra. Děti docházely do nedaleké základní školy, volný čas trávily různými hrami, ale také pomáhaly s prací doma, v přilehlém sadě nebo s drobnou prací na poli. Každý se musel zapojit.

Finanční situace rodiny nebyla vždy ideální, proto paní Kreuzerová již od mládí věděla, že si její rodiče nebudou moci dovolit její další vzdělání po základní škole. Byla připravená již od svých patnácti let nastoupit do práce, ale na průmyslově i hospodářsky zaostalém Slovensku 60. let by uplatnění sháněla jen stěží. Proto se rozhodla pro odvážný krok a odpověděla na inzerát v novinách, který nabízel možnost vyučení a příslib práce v textilním závodě v Semilech v Čechách. Přesto, že jí přišla kladná odpověď, její otec jí samotnou nechtěl na tak dalekou cestu pustit.

Přesto se v roce 1962 rozhodla odejít od své rodiny a pouze se svou starší sestrou se vydaly do Čech. Sestry neměly v Čechách žádné kontakty, zajištěné ubytování ani příslib práce. Paní Kreuzerová si ale naštěstí vzpomněla na inzerát, na který odpověděla a si pamatovala adresu, na kterou se mohly dvě mladé dívky vydat. Textilní závod v Semilech měl ještě další pobočky, jedna z nich se nacházela v Železném Brodě, kde nakonec sestry našly práci.

V roce 1964 se paní Kreuzerová v Železném Brodě seznámila se svým budoucím manželem, Jaroslavem Kreuzerem, který tam právě v tu dobu plnil základní vojenskou službu. Pan Kreuzer pocházel ze západočeského města Dobřany, kam se za ním po čase také přestěhovala. Manželé se vzali 28. 10. 1966. V roce 1969 se jim narodili dva synové, dvojčata, Jaroslav a Miloslav.

Mladá rodina zprvu žila v malém dvoupokojovém bytě spolu s rodiči pana Kreuzera ve městečku Dobřany. Oba manželé v této době pracovali v nedaleké Škoda Plzeň, kde paní Kreuzerová také prožila události srpna 1968.

Přesto, že byt v Dobřanech nebyl pro tak početnou rodinu ani zdaleka ideální, dle tehdejších zvyklostí socialistického režimu přidělu metrů čtverečních na jednoho obyvatele bytu, neměla rodina na vlastní bydlení nárok. Což si úřednice osobně často chodily ověřovat přeměrováním jejich bydlení. Mladá rodina se proto rozhodla žít v různých podnájmech i v jiných městech západních Čech podle toho, kde právě sehnali práci.

Nakonec po dlouhých letech stádnání úspor se Kreuzerovi rozhodli postavit si vlastní dům v obci Předslav nedaleko Klatov, odkud rodina pana Kreuzera původně pocházela. Manželé zde žijí dodnes.

Jak sama paní Kreuzerová říká, začlenit se v nové zemi bylo ze začátku těžší, protože se jí stýskalo po rodině, ale měla vždy štěstí na dobré lidi kolem sebe, kteří jí byli na blízku. Navíc vždy vnímala Československo jako jednu zemi, sama sebe označovala za „Čechoslováka“, takže si vlastně nikdy nepřipadala jako v cizině. I český jazyk se naučila velmi rychle. Na svou rodnou slovenštinu ale nikdy nezapomněla a dodnes, když navštěvuje své příbuzné v sousední zemi, mluví vždy slovensky.

Paní Kreuzerová si dnes užívá aktivního důchodu, ráda se věnuje pečení dortů, své zahrádce a hlavně svým šesti vnučkám a čtyřem pravnoučatům.